

Exil své vlasti! V.H.

nezávislá kultura

PETR OUDA ĎILÍ PINDA

Lidm jsem pořád jsem na obřít,
do znamení vpsali mi kříd,
číslo mi dali na hlavu
ať v kojenecům dává.

Chceme říct, že vám děkujeme,
navíme ale, jak se jmenujeme,
navrdí, to je jen maličkost,
číslo - těch je pořád dost.

Pak jezele, školka, družina,
ten případ pákno začíná,
v děčku do patnácti let
šil jsem pod číslem třicet pět.

Chceme říct, že vám děkujeme...

Když potom přišel internet,
já už se musel všemu smát,
pak dali křakí parádu...
Já nenáviděl armádu!

Chceme říct, že vám děkujeme...

Za to jsem seděl ve věznicí
a nakonec i v bláznici,
teď na poslední štaci jsem:
ve starobinci důchodcem!

Mladý dělník a písničkář undergroundu, který si oděškl přes tři roky ve vězení /a. Voho dva roky sedl sa to, se oděškl avědit proti signatři Charty 77 Jiřímu Chmelovi/, charista, poplňuje ve svých písničkách mj. bezmážděné hládky mladé generace a její "realist" perspektivy. Text písní jsou stávkami ještě v době, kdy P. Ouda seděl. Měnil se zde bohužel reprodukovat burleskny hlas, nejvíce slyšitelný v refrénu, ani téžbr lyrických pasáží a doprovodným kytarou...

Pro návštěvu Frankfurtu navštivte také knihkupectví

Dialog

Gurteustr. 15, 6000 Frankfurt/M.1
(tel. 235280)

Pouze pět minut chůze od hlavního nádraží
Otevřeno denně od 13 do 18.30 a v sobotu od
10 do 13 hod. nebo po telefonické domluvě
(také tel. 234806). Bohatý výběr exilové literatury a časopisů.



Opět začala škola. Prvé kroky
"prvnáčků", kteří se budou učit
moudrými býtí...
Kresba Lubko Školoud

Úplný žabař

24. června mne nauštili čtyři muklové-leopoldováci. Karel Solfronk, Ota Neuman (jehovista), Mirek Seferovič a můj komplic z útěku Vlasta Rychlík, který přiletěl až z New Yorku. Vzpomínalo se na staré "zlaté" časy, prožité u Leopoldově. Mluvílo se o rehabilitacích a všem možném. Padla také řeč na to, co si kdo oděšdl: Vlasta Rychlík 18 1/2 roku, Mirek Seferovič s Otou Neumanem po 18 letech a Karel Solfronk 16 a 2 roky za války. Já se svými "odsezenými" 14 lety jsem byl v tomhle spolku nejtuší žabař.

Lubko Školoud

U v n i t ě ř č í s l a : řekněte není to monstrozní? V.H.

1. Milo K o m í n e k: Prohlídka "M í r o v a". Svědomí.
2. Antonín P e c h á č e k: Dopis red. "Res publica".
3. Jiří W o n k a: Vojenská obv. prokur. zastavila stíhání.
4. Milan Z e l e n ý: Zeptejte se Breedena a jeho SEC.
5. Oldřich T i h e l k a: Na zločiny komunistů nezapomínat.
6. Vladimír Hajný: Dopis Sankční komisi ČU v Sumpkerku.

Předpekł.cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 12

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Sumpker rada: Julius A.Varga

uzaverka: 3.9.95

krtek

alternativní levicové opoziční časopis

Obsah

| | |
|--|----|
| Pravda a lež - dilema pro každého z nás | 2 |
| ČESKOSLOVENSKO: Zpustošená země se sovětskými raketami | 5 |
| Případy nespravedlivě stíháných | 8 |
| Světová veřejnost projevuje solidaritu | 12 |
| DISKUSE: J.Suk a P.Uhl: K práci V.Kavla Moe bezmocných | 14 |
| A.B./Praha/: Nelákavé perspektivy technokratů | 16 |
| Sandor: Zkušenosti pro příští krizový výbuch | 19 |
| Jaromír Pražák: Levice v opozici | 21 |
| POLSKO: Pracovní komise Solidarności | 24 |
| Tajné směrnice režimní propagandy | 26 |
| Borňáci podporují britské stávkující | 27 |
| Plakáty k bojkotu voleb | 27 |
| SSSR: Ženské hnutí v Rusku | 28 |
| Socha státu | 31 |
| Plochý tisk a výšky | 32 |
| Ekologická katastrofa v SSSR | 35 |
| SUVZEMÍ Z PŘÍTOMNOSTI | |
| Malá procházka oficiální publicistikou | 36 |
| Pomaluvy o mužech v Iránu a v Československu | 37 |
| FEJTON Karel Kyncl: Poslední pohádka o Bonsovi | 38 |
| NEZÁVISLÁ KULTURA | |
| Petr Ouda Ďilí Pinda | 40 |
| Jaromír Šavrdra: Vážen ve skladu | 41 |

srpen 1984

2

Reklamní slogan, zaslaný jedním z příznivců našeho časopisu:

Krte, krte, krtečku,
děláš mnoho kopečků,
na zahrádě, na poli
trávu kazíš, kazíš kvítí.

Křečku, křečku, křečičku,
ty se mylíš trošičku,
Já jen chodím na řířaly,
aby škody nedělaly.

Staré české pořekadlo

/Odborníci přes řířaly, paliti, zahrady apod. ať si laskavě nechají své rozmyšl od cesty./

Kdysi jsem chtěl napsat že 21 redaktorů "Českého deníku" místo aby pracovali ve svobodných novinách navlékli hlavu do chomoutu ČDS v "Telegrafu". Mezi tím z "ČD" je "ČTD" a možná, že i ten pomalu zkomírá vinou nás všech. Ač zastává naše zájmy odebíráme raději třeba "Lidové noviny" nebo "Má dneš".

36

Zemřel, ale v našich srdcích žije ...
On si užil své a stejně i přetřelenná rodina. Kolik prodělala prohlídek, STB hledalo zbraně, ale našla přednášku o sv. Vojtěchovi a několik politických projevů z roku 1947.
Prof. Karel Fiala se narodil 22.5.1927 v Milevsku, ale brzy se rodina přestěhovala do Písku. Zde otec hrával amatérské divadlo a vedl své děti ke kultuře a víře v Boha. Syn Karel vystudoval přírodovědeckou fakultu UK a pracoval ve spolku katolických vysokok...

školáků. Zúčastnil se konference mezinárodní organizace katolických studentů v Mnichově a o rok později ve Svycarsku. Vyučovat začal na obecné škole v Haši ve Slezsku. Když se oženil, učil ve Strážově na Sumavě a napojil se do protifašistického odboje. V r. 1948 se stal profesorem na reálném gymnáziu a současně ředitelem Vyšší lidové osvětové školy ve Stráconicích. Na této škole byla vlastně prováděna vědecká výuka lidí, kteří nemohli za okupace studovat. Kromě toho pracoval jako jednatel

ROH, předseda lidové strany, poslanec ONV a tajemník Společnosti přátel USA. Po komunistickém puči v r. 1948 byl zbaven všech funkcí na ONV, byl překládán z místa na místo a nakonec zatčen. Z toho byl obviněn, že nevěřil ani on a ani manželka, která v tu dobu čekala páté dítě. Rodina po zatčení byla bez prostředků, ale katolická charita v Českých Budějovicích se snažila pomáhat. A jeho kolega ze zaměstnání prof. Jan Vrzalík napsal dopis A. Zápotockému. Tento

skupiny, z nichž osm lidí viděl u soudu poprvé. Byli to převážně slovačtí zemědělci, z okolí jeho rodištného Milevska. Jeho manželka státní paní Klotilda a novodobá Penelope píše jednu žádost za druhou - ale marně. Děti byly postiženy. Nesměly studovat, nebyly přijaty ani do učebních oborů v celém strakonickém okrese. Martyrium Fialových nekončí ani po propuštění prof. Fialy z vězení. Nesmí vyučovat na škole, a tak pracoval jako pracovník na stavbách či ve skladu potravin.

V roce 1968 se zabývalo na časy. Prof. Fiala začal učit na středních školách ve Strakonících, Volyni a Prachaticích. Ale nastupující husákovská normalizace uzavřela zase kolem prof. Fialy kruh. Soudní rehabilitace byla zamítnuta a on odsouzen k zaplacení soudních výloh.



V Šumperku, dne 25. září 1994

**Sankční komise
při Okresním úřadě v Šumperku
M.R.Štefánika č. 20
787 13 Š u m p e r k**

Vážení pánové!

Je tomu více jak půl roku co jsem se na Vás obrátil se žádostí o vyšetření našeho případu ve věci náhrady za živý a mrtvý inventář, který nám stále zadržuje Ing. Ženožička, ředitel Školního statku SZTŠ v Šumperku-Temenici.

Školní statek byl prohlášen Regionálním odoborem MZ v Šumperku povinnou osobou ve věci náhrady živého a mrtvého inventáře, který do JZD Temenice vnesla Emilie Hajná. Vzhledem k tomu, že tato zajišťuje hospodaření na půdě /jako přílohu zasílám k Vaší dispozici "Smlouvu o pronájmu pozemků, která s ní byla uzavřena Zemědělským obchodním družstvem v Bludově/, lze konstatovat, že Školní statek neobhospodařuje žádné naše pozemky a je tedy povinen přednostně náš živý a mrtvý inventář nahradit.

Vámi požadovaný propočet náhrady živého a mrtvého inventáře jsem doposud od Ing. Ženožičky nedostal i když mi to při ústním jednání bylo před půl rokem přislíbeno. Tento časový úsek ve kterém se nic neděje mi dává důvod se domnívat, že Ing. Ženožička nemá zájem o vyrovnání s námi a pravděpodobně očekává události, které by mohly vést k určité nemožnosti vydání našeho podílu.

Již podruhé, tentokrát písemně žádám sankční komisi při Okresním úřadě v Šumperku, aby přijala opatření, která by umožnila naše vyrovnání a dal průchod právu. Chápu, že Ing. Ženožička má obavy, aby nevydal něco co nám nepatří /jak se vyjádřil pod tlakem neustálých kontrol/ a chápu, že zákony sametové vlády jsou prosyceny nechutí k náhradám drobným rolníkům, ale na druhé straně vážení, se moje 81-letá maminka chce dožít jednu i pohádky z Havlova elixíru.

S úctou

Ing. Vladimír Hajný
ČSA 34, 787 01 Šumperk

"Věrní zůstali" č. 10/94

Prof. Fiala napsal z kriminálu rodině mnoho dopisů. V jednom z Mirova jsou tyto myšlenky: "Jen zlý člověk ničí květy v přírodě i v životě". Dětem pak vzkazuje: "Buďte hrdí na svého otce, který nikdy nezklamal a raději trpěl nežli by viru zapřel." A co říká paní Klotilda dětem: "Vybrala jsem Vám toho nejlepšího otce, za kterého se nemusíte nikdy stydět". Prof. Karel Fiala zemřel 31. srpna 1982, ale žije v srdcích všech, kdož ho poznali.

-jsk-

A. Hrušínský 20. 10. 1994

Jiří Hrušínský

Uvažuji, že lidé, kteří se v minulosti
vygnaem práve a štěstí, kteří se přinutili jako
dividenci pro nás stát, z kterých jsme
se distancovali i té jméno a je kromě štěstí
které mnoho lidí má, který je naproti neškodným
lidi. Je více, minimálně, osobně nelibým
závislým, který mohl přinést legitimní přiblížení,
ne-li právě.

Čestným pracovníkem byl z obou stran,
jako rozhodnutí je té kriminální zadržování
spravedlivosti, a přitom by Vaše činnost
s ostatními činnými skupinami a se to. Mnozí
se k tomu nechtěli a možná je to neprospěšné
dodnes.

Nadávám, přeji to hodně zobrazení,
které připadá v každé činnosti a navíc
jsem v samé samotné práci, v nichž
Pak se spíše Oulomá a Meri Kloboučková.

14. 6. 1994, se narodil devět dětí pro Jan.

Uveřejňuji tento soukromý dopis, neboť se týká obecnějších záležitostí od stálého odběratele "Res publica" z doby totality, kdy mnoho lidí při pouhé nabídce i jen jednoho čísla vzalo nohy na ramena. V. H.

Budeme objasňovat zločiny komunismu

Vyšetřování a dokumentace nezákoností komunistického režimu bude organizováno v jiné podobě. V současné době probíhají jednání mezi ministrem vnitra J. Rumlem a ministrem spravedlnosti Jiřím Novákem. Nynější úřad dokumentace a vyšetřování činnosti StB, pracující v rámci ministerstva vnitra a Středisko pro dokumentaci nezákoností komunistického režimu, existující při ministerstvu spravedlnosti, se mají sloučit. Nový celek by měl být začleněn do rámce ministerstva vnitra. Podoba instituce a personální obsazení nejsou zatím vyjasněny. Úřad dokumentace a vyšetřování činnosti StB má dvouletou činnost, ale také bohatou zkušenost z předcházejícího federálního útvaru, zřízeného ještě za ministra Langose. Již tenkrát se ministerstvo vnitra zabývalo problematikou StB. ÚDV tedy trvá delší dobu, ale výsledky práce nejsou nikterak zářivé. Letošní a příští rok by měly dát úřadu novou rozšířenou náplň. Také četné podnětné návrhy občanů by měly ovlivnit činnost nového úřadu. Stížností, žádostí a podnětů jsou celé hory. Jedná se většinou o došetření případů, které nebyly ukončeny či trestně stíhány těch, kterými se instituce, soudy či úřady zabývaly. Dokumentačním úspěchem možno nazvat otevření poslední "třinácté komory", tedy

zpřístupnění tajné spisovny vojenské rozvědky, v níž se skrývá nejen zločin komunistického systému.

Dlužno otevřeně říci, že představitel, kterým byla dána v letech 1990-91 důvěra, podcenili situaci a nezřídili úřad pro objasnění zločinů komunismu. A také ani neumožnili přístup k materiálům bývalé StB, a to tak, jak se to stalo v Německu. Spousta zločinů mohlo již v této době být objasněno! První dva roky byly pro systémové poznání a vyrovnání se s komunistickou érou nejdůležitější, ale, žel, byly promarněny. A tento smutný fakt se již nedá napravit, anebo velmi těžko.

O formách nového úřadu se diskutuje. Zatím jsou to jen úřady, které jsou torsem. Proti té mase příslušníků StB, proti nomenklaturním kádřím KSČ, pohraničnickům, milicionářům, bachařům a dalším zločincům by měl být úřad vyzbrojen dostatečným počtem úředníků a odborníků. Zatím má úřad pro dokumentaci a činnost StB pouhých 50 úředníků, včetně administrativních pracovníků. A to je pro iniciativní úřad trochu málo. Velmi důležitá bude činnost dokumentaristů a vyšetřovatelů.

Narostou zřejmě další úkoly a problémy. Špatně také je, že zatímco Gauckův úřad v Německu má své bohaté archivy, Úřad pro

dokumentaci u nás archivy nevlastní a nespravuje. Shánění spisů či jejich vymáhání způsobuje administrativně velké zdržení. Funkčnost nového úřadu záleží na dobré organizaci a dobrých podmínkách. Bude nutno dát všem na vědomí, že novými a dalšími podněty se budou zabývat noví, nezkompromitovaní a kvalifikovaní pracovníci. Ale nebude to práce jednoduchá a krátká, nýbrž práce, která si vyžádá dlouhého času.

Do uzávěrky listu jsme podrobnější zprávy neobdrželi. Porady a bohatá jednání pokračují. Žel, že též dostáváme zprávy, že zločiny komunismu nebudou došetřovány a nový úřad se nebude podrobnostmi zabývat. Politici vězni zastávají názor, že nově vzniklý úřad by měl tvořit zárodek nové instituce, která by po přijetí nového zákona seznamovala občany s podrobnějšími materiály StB. Ale to vše se má stát až v r. 1996. (Snad až další pamětníky vymřou!) Úřad by měl být posílen novými a nezaujatými lidmi. Ale vše nasvědčuje tomu, že při reorganizaci dojde k opaku.

Vzhledem k tomu, že v naší společnosti je všude příliš mnoho komunistů, estébáků, milicionářů a jejich spolupracovníků, je nasnadě, že nový úřad bude jen další formalitou a dalším ustupkem komunismu. jsk

Jak vznikla Charta 77

U příležitosti výročí listopadové revoluce přinášíme dnes krátký přehled, jak to vlastně bylo s Chartou 77. Začalo to někdy v lednu nebo v únoru 1976 na Hrádečku, kde se sešli lidé, kterým se situace nelíbila. Patřil mezi ně Ivan Jirous a řada jiných vlasáčů. Byly přítomny i hudby undergroundových kapel. Nebyly to nějaké potrhle schválnosti nebo diletantské pokusy o extravagantnost za každou cenu. Spíše se jednalo o hluboce autentický výraz životního pocitu lidí, drčených bídou tohoto světa. Jirous sliboval, že uskuteční koncert za Prahou ... Mezitím Jirouse zavřeli i s celou kapelou, celkem asi 19 lidí. V té době se undergroundu velmi přiblížil Jiří

Němec, filosof a psycholog. Státní moc byla vývojem událostí kolem Plastiků překvapena ... Proces to byl slavný ... To se ještě mohlo postávat v soudních chodbách a na schodištích. Bylo možné vidět v poutech vedené obžalované a volat na ně ... Publikum, shromážděné v prostorách soudu bylo vlastně předobrazem Charty 77. Byla to atmosféra rovnosti, solidarity, pospolitosti a ochoty vzájemně si pomáhat. Všichni cítili, že vzniká něco, co by nemělo vyprchat a zmizet. Pak 10. prosince 1976 se konala první schůzka. Pak se konaly ještě další dvě schůzky. To, co vznikalo, mělo mít pluralitní charakter - všichni si byli a budou rovni. Úvodní prohlášení Charty 77

byl výrazem kolektivní vůle, rúci za ně všichni, kdo je podepsali. Tento princip je symbolicky zdůrazňován i mlčením o autorství. Název Charta 77 vymyslel a uvedl v život kolektiv. Pak došlo k dohodě tří mluvčích. První mluvčí byli: Jiří Hájek, Václav Havel a prof. Patočka. Ten měl Chartě vtisknout mravní rozměr. O tom jak bude Charta pracovat konkrétně se dlouho nevědělo nic. Převládá názor, že mimo různá aktuální sdělení by měla Charta vydávat i obecné dokumenty, věnované různým oblastem společenského života. Po zveřejnění Charty a odstartování propagandistické kampaně proti ní se státní moc postarala ihned v prvních dnech života Charty. Pak to začalo, zadržování, zavírání a sankce ... jk

V dnešní době integrovaných finančních i výrobních trhů již nemůže být žádná ekonomika izolována a imunní ke světovému dění. Stejně tak i ostatní svět je stále více ovlivňován vnitřním děním v té které dané zemi.

Integrovanému světu stále více záleží na tom, zda daná země vyváží nekvalitní zboží, drogy, terorismus, zbraně, atp. Ve finančním světě pak jde o špinavé peníze: jejich ulvání, zašívání a přepírání, jakož i jejich vývoz ve smyslu nekontrolované korupce, podvodnictví, spekulace a prostého kradení. Žádná země není ostrov a její morálka a etika ve věcech financí, obchodu a směny není jen její věcí. Jen v roce 1988 bylo ve světě tzv. "investorům" ukradeno přes pět miliard dolarů.

Trh s cennými papíry (akcie, obligace, listiny, bondy) je v USA přísně regulován Komisí pro směnu cenných papírů, tzv. *Securities and Exchange Commission (SEC)*.

Prezidentem SEC je dnes Richard Breeden, který rozpoznal vážnost problému dovozu a vývozu korupce a podvodnictví na globalizovaném trhu cenných papírů. Americká SEC nyní spolupracuje s cizími regulačními komisemi za účelem odhalení podvodníků pomocí sdílení informací, dokumentů a údajů ve sféře podnikových "prospektů" (plně zveřejněné informace), obchodu na základě "vnitřních" informací a reklamních podvodů.

Richard Breeden a jeho ředitel William McLucas jsou plně přesvědčeni, že volné trhy mohou fungovat jen a pouze za podmínek přísné státní kontroly, tvrdého prosazování zákonů a ještě tvrdších trestů a postihů. Věhlasný americký podvodník Harvey Mil-

Zeptejte se Breedena a jeho SEC

Prof. Dr. Ing. Milon Zelenský

ken dostal nedávno nejen dlouholetý žalář, ale i 500 milionů amerických dolarů (ano!) pokuty.

Již v roce 1988 U. S. Kongres povolil SEC získávání informací pro zahraniční regulátory a kontrolory, aniž by tím byla porušena suverenita USA. Breeden dnes již má zvláštní jednotku pro "zahraniční věci": jakékoliv porušování finanční etiky americkými občany v zahraničí mu lze oznámit přímo již dnes, i když ČSFR, jako jedna z mála zemí v Evropě, stále ještě

komise podobné SEC nemá.

Dick Breeden je známý bojovník za volné trhy, silně proti obchodnímu protekcionismu, zastáncem volného přístupu pro zahraniční investory. Je tedy i zapřísláhlým nepřítelem všech podvodníků, spekulantů a finančních "čarodějů", tedy zavilých nepřátel volných trhů. Tito nepřátelé trhu se dnes stávají internacionální, kosmopolitní vrstvou mafiánů, přesouvající své peníze ze země do země, hledající ty nejlepší podmínky pro



4

Opět máme kardinála

Mezi nově jmenovanými kardinály je pražský arcibiskup Mir. Vlk. Nastupuje na kardinálský stolec po zesnulém F. Tomáškově. Je i předsedou Rady evropských biskupských konferencí a jeho život je ozdoben píli, prací a proníkatelstvím, neboť komunisté

věnovali stálý dozor a pronásledovali ho na každém kroku. Tuto poctu si zaslouží za celoživotní pevnost víry. Arcibiskupem je od března 1991 a v pořadí je 35. arcibiskupem. Do nové církve chce přinést zkušenosti z české církve a i také z doby pronásledování. -jl-

Podivné stanovisko Tábora

Město Tábor se zabývalo plánem, odmítnout zákaz propagace komunismu, fašismu a rasismu, jako zločineckých systémů. Žel k hlasování nedošlo, ale naopak starosta města Tábora nejprve odsoudil bývalý komunistický

režim, ale jedním dechem vychválil členy KSČM v zastupitelstvu. Před projednáním prohlásil pan starosta, že se, pokud k hlasování dojde, hlasování zdrží. Jeho hlas způsobil, že návrh nebyl přijat. A nejmudnější je, že předseda je členem KPV. kvt

"SVĚDOMÍ"

omezené užívání "vnitřních" informací, nepostižitelnost slibování "modrého z nebe" a hordy ochotných a neinformovaných "investičních" subjektů.

Nedávným příkladem je případ Davida Bogatina v Polsku. Tento americký občan uprchl z USA v roce 1987. Bogatin porušil půlmilionovou záruku, aby se vyhnul pokutě 5 milionů dolarů a osmi letům vězení. V Polsku tento zločinec, jehož extradikeci USA nyní vyžaduje, založil První americký banku v Lublani. Tato banka byla první, která v Polsku obdržela povolení prodávat akcie a spekulovat na varšavské "burze". Nikdo v celém Polsku se nedokázal zeptat, kdo Bogatin je, odkud přichází a odkud pocházejí jeho peníze. Před měsícem byl Bogatin konečně zatčen (viz *New York Times*, 9. února 1992).

Poučný je případ tzv. Art-B Company 28letého hudebníka Bagsika a 31letého lékaře Gasiorowského. Tito se stali během měsíců snad nejobohatšími lidmi v Polsku. V jejich podniku jsou bývalí aparátčiči Komunistické strany a izraelský podnikatel Artur Birman. Bagsik a Gasiorowski měli soukromá letadla, konvoj západních limuzín a kanceláře dekorované nábytkem v černé kůži, píše *New York Times* (12. 11. 1991). Hrál s nimi i prezident Polské banky, Grzegorz Wojtowicz, dnes již ovšem za mřížemi. *New York Times* obzvláště zdůrazňuje jejich napojení na Izrael a izraelskou tajnou službu. Dnes má Art-B na polském účtu 80 milionů a dluh přes 350 milionů dolarů. Tyto peníze jsou pro Polsko nenávratně ztraceny. Oba podvodníci již žijí v Izraeli. Walesa dodnes za Wojtowicze náhradu nemá.

Pan Richard Breeden a SEC tedy mají práce až nad hlavu a to

nejen ve světě. Prudké kritice Breedena podrobil i burzu Chicago Mercantile Exchange a její termínový obchod ("futures") jako "antikonkurenční a bránič inovací".

Sliby "modrého z nebe" jsou v USA sřhány již přes sto let různými státními i federálními zákony, tzv. *blue-sky laws*. Nedávno jsem viděl v *Rudém právu* reklamu nazvanou "hudba budoucnosti": Jedenáct tisíc za tisíc, a i ten Vám pějeme."

Žádná ekonomika, natož ekonomika silně pokulhávající a největšíně zbankrotovaná, nemůže být založena ani na "modrém z nebe", ani na "hudbě budoucnosti".

Zeptejte se Reicharda Breedena a jeho SEC.

Čs. Tajná služba varuje před německou hospodářskou ofenzivou

Vysoce postavený činitel napsal dopis prezidentu Václavu Havlovi, ve kterém varoval před německou ekonomickou ofenzivou.

Podle zprávy, která se 4. ledna objevila v "nezávislém" deníku LIDOVÉ NOVINY, dopis reaguje, že k "úplnému ovládnutí Čech a Moravy německým kapitálem" má dojít ke spolupráci s vládními místy - hlavně na české straně.

Němečtí podnikatelé si jsou jisti tím, že jejich hospodářská a nakonec politická nadvláda v Česko-slovensku je neochvějná.

Činitel varoval, že současná jednostranná politika by mohla ohrozit naši státní suverenitu.

(DPA, 4/2)

5

Serioznost především!

Čtu Váš časopis Věrní zůstali a moc se mi líbí. Odbírám i Ne-cenzurované noviny, ale vadí mi jejich neserioznost. Jak N.N. mohly zařadit do seznamů spolupracovníků faráře Coufala, kterého estébáci zavraždili. Četl jsem i



Stěžovatel Jiří Wonka, bratr zavražděného Pavla

VOJENSKÁ OBVODOVÁ PROKURATURA OLOMOUC

OPv 174 / 90
19. 2. 1992

Pan Jiří Wonka
Pražská 878
543 01 Vrchlabí

Věc: Sdělení

Sděluji Vám, že dne 18. 2. 1992 jsem podle paragrafu 172 odst. 1 písm. d) tr. ř. z důvodu paragrafu 11 odst. 1 písm. a) tr. ř. zastavil trestní střhání ve věci úmrtí Vašeho bratra P. Wonky.

Náměstek
vojenského obvodového prokurátora
plk. František Piš v.r.

Poznámka redakce "Svědomí":

Zatím co bývalí političtí vězni jsou dodnes stále pronásledováni a odsuzováni ke zbytkovým trestům a to dokonce, až po 30-40 letech, zločiny komunistických vrahů jsou promlčovány za pouhé dva roky. Podle prosté logiky, když komunisté vládli do listopadu 1989, kdo mohl proti vrahům podat trestní oznámení aniž by neměl za to posuh? Vždyť měli možnost každého stěžovatele bezrestně likvidovat, jako například Pavla Wonku!

prohlášení dr. Čerovského a zmiňuje se o akci "Klin", která pronikla do KPV. Žijí s bratrem u Pardubic a znám i dobře spolupracovníky StB. Ty nejhorší a skuteční v seznamech nejsou. Konfident a konfidentka z Chrudimi mají dokonce pozměněná data narození, aby se vyhnuli nepříjemnostem. Zdraví Vás i čtenáře

A.S.

"Věrní zůstali" č. 10/94

Na zločiny komunistů nesmíme zapomenout!

Na shromáždění k uctění památky obětí komunismu v Sedlišťích byl přítomen také dopisovatel časopisu Svědomí Oldřich Tihelka, který k účastníkům přednesl projev, v němž je varoval před nebezpečím setrvajících, zejména "skrytých" komunistů v různých tzv. pracíkových stranách a vyzval přítomné, aby jejich falešnou solidaritu a hru na demokracii nepodceňovali. Projev Oldřicha Tihelky uvádíme v nezkráceném rozsahu.

Připravila redakce Svědomí

Vážení přátelé, milí hosté, sestry a bratři!

Jsme svědky a účastníky shromáždění k uctění památky obětí komunismu, zde v Sedlišťích, kde, jak to komunističtí členové obecního zastupitelstva prohlašují, nebyl pro politický delikt za komunistického režimu nikdo vězněn. Zdejší komunisté to považují jako důkaz, že po roce 1948, kdy se komunisté pučem zmocnili vlády v tehdejší Československu a více než čtyřicet let uplatňovali kolem sebe teror, údajně bylo vše v pořádku, nikomu nebyl protiprávně zkriven vlas na hlavě. A to je důvod, který mne přiměl k tomu, abych jako svědek všech těch zločinných událostí, se byl jen krátce vrátil do oněch tragických dnů, které doslova otřásl celou demokra-

tickou společností tehdejšího Československa, které v základech zničily její právní řád. Vy, kteří původ i následky komunistického teroru znáte, nebudte zneklidněni tím, že nic nového neřeknu. Já nic nové říci nechci a ani nemohu. Já chci jen velice stručně připomenout to, na co se dnes zapomíná, co se záměrně zamlčuje, co se zkrusluje, co široká veřejnost, zejména mladší generace, nezná. A jelikož víme a vidíme to téměř denně, jak Grebeničkova komunistická elita opět využívá nedokonalosti zákonů a rozšiřuje poplašné zprávy o připravované likvidaci komunistů ve velkém, musím zde velice stručně poukázat na některé zločiny komunismu.

Když v únoru 1948 v Praze, s balkonu na Staroměstském náměstí oznámil nám, vašim otcům a dědům, Gottwald, že se právě podařil puč, který, jak to později všem přikazovali a nutili se učit, byl slavným vítězstvím pracujícího lidu nad reakcí, začala de facto veřejná likvidace práva, pravdy a svobody. Větší část našich národů, Čechů a Slováků, byla znásilněna a podvedena. Lidé, kteří nesouhlasili a postavili se na obranu svých práv, svého majetku, byli určeni k okamžitě nebo postupně likvidaci.

Vzpomínáme-li dnes na oběti komunismu, nelze nevzpome-

nout na ty, kteří po únoru 48 byli původci teroru, kteří onen teror realizovali, kteří kolem sebe šířili hrůzu a děs. Každý člen KSČ, ale i každý občan v naší zemi byl tehdy dostatečně seznámen s postupem, který komunisté při likvidaci tzv. třídních nepřátel, používali. Byly to v první řadě komunistické sdělovací prostředky, kdo tyto informace o likvidaci třídních nepřátel lidu přinášely. Byl to československý rozhlas, kdo přímým přenosem vysílal vykonstruované procesy, které zpravidla končily tresty smrti, doživotní vězením, nebo tresty ztráty svobody nad deset let. Nejvěrnější členové strany, úderníci a zlepšovatelé, kteří své výkonné normy plnili často nad dvěstě i více procent, dostávali za odměnu vstupenky na takové soudní procesy, které se konaly v kinosálech a v továrních halách. Pracující lidé museli tyto strašné a vražedné procesy sledovat, hovořilo se o nich také na každé stranické a odborářské schůzi, ale také na deseti minutovkách před zahájením směny, ať to bylo v továrních provozech nebo v úřadech. Každý slušný a soudný člověk musel tehdejší zločiny komunistů důkladně znát a musel je proto, alespoň ve svém nitru, odsoudit.

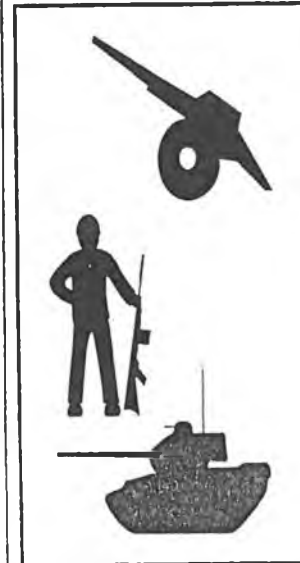
Avšak co se tehdy dělo? Do KSČ vstupovali lidé a vyjadřo-

vali souhlas s rozsudky, s popravami a vraždami, s mučením a týráním, viděli kolem sebe jak komunisté likvidují soukromý majetek občanů, že zemědělcům berou usedlosti, stroje, dobytek, půdu a že celé rodiny se musí stěhovat na jiný konec republiky, kde žili v nepopsatelných podmínkách. Viděli, jak komunisté likvidují každého malého živnostníka, jak zabírají kostely a kláštery, historické a kulturní památky, zkrátka všechno a všechny, koho považovali za třídního nepřítel.

Nikomu z řadových členů KSČ nevadilo, nikdo proti tomu nic neučinil! Právě naopak - ve všech stranických organizacích, od uličních až po ústřední stranické orgány, manifestačně projevovali souhlas s popravami, s vraždami a se všemi krutostmi spáchanými tehdy na nevinných lidech našich národů. Strana byla pevná a jednotná, jak si to mohl každý přečíst s transparentů a plakátů, a jak to bylo slyšet při každé příležitosti a všude. Každý člen KSČ byl věrným a oddaným synem rodné strany, ženy navíc svou věrnost straně prokazovaly nošením rudých šátků. Hned za Sovětským svazem byla naše země na druhém místě Světa, kde lid požíval nejvyšší stupeň demokracie a svobody. Později se k tomuto stupni dopracovala i Kuba.

Tak to šlo léta, až přišlo tzv. pražské jaro 1968 a s ním plánovaný socialismus s lidskou tvář. Do čela KSČ s všech stupňích se pomalu dostávali noví straníci, vyhlášovali nové programy, socialismus chtěli dát lidskou tvář a záměrně zapomněli odhalit zohavenou tvář komunistické ideologie a její zakr-

vácené ruce od nevinných poprav a vražd z let padesátých a šedesátých. Zřejmě se domnívali, že novými frázemi překřičí vlastní svědomí a nářky umučencům berou usedlosti, stroje, dobytek, půdu a že celé rodiny se musí stěhovat na jiný konec republiky, kde žili v nepopsatelných podmínkách. Viděli, jak komunisté likvidují každého malého živnostníka, jak zabírají kostely a kláštery, historické a kulturní památky, zkrátka všechno a všechny, koho považovali za třídního nepřítel.



silná, jako právě v období tzv. pražského jara.

Až přišel dvacátýprvní srpen roku 1968. V KSČ nastal zmatek, tehdejší hlavní představitel strany odvěkla KGB do Kremle v Moskvě, někteří se tam však dostavili sami a dobrovolně, aby připravovanou zradu, tam dokončili. A když se vrátili řekli lidu této země, že potupnou okupaci naší vlasti podepsali a souhlasili s ní. To-

liko jeden nesouhlasil. A stalo se, že někteří postupně, většina však ihned, převlékli kabáty, začali se předvádět a přednášet nové projevy již zcela podle scénáře z Moskvy. Na komunistické scéně se objevili noví a ještě lepší soudruzi, kteří však o socialismu s lidskou tvář již nechtěli nic slyšet. Do dnešních dnů nikomu v této zemi nevaď, že zradil prezident, že zradila vláda, armáda a její velitelé. Nevaď ani ten fakt, že v zemi byly hordy po zuby ozbrojených Lidových milic, které si KSČ vyzbrojila pro svou ochranu, ale i pro likvidaci tzv. třídního nepřítel.

Ponechme však stranou tehdejší nejvyšší komunistické pohlavary a zaměřme pozornost na ty menší a ještě menší funkcionáře, až se dostaneme na řadové členy strany. Kolik z nich vystoupilo z KSČ a dobrovolně zrušilo členství ve straně na protest toho, co KSČ předvedla, na protest okupace naší vlasti, na protest vlastizrady komunistických špiček? Ano, našli se jedinci, ale bylo jich tak málo, že zapadli v zapomnění. Budiž jim to ke cti, žel, i tak to bylo pozdě! Ale jak se zachoval ti ostatní, ta absolutní většina? Kteří neprotestovali, ale souhlasili? Zůstali dále členy strany a trpělivě, ale i s obavou čekali, jak se k nim strana zachová, zda jim ponechá svou přízeň anebo je vyloučí?

Určitě jste to mnozí poznali a bylo to vskutku trapné i pro nečleny KSČ, navíc pro politické vězně komunistického režimu, když jsme viděli, jak se nemohli a nechtěli smířit s tím, že někteří museli odejít ze svých vysoce privilegovaných funkcí a sestoupili třeba jen o stupínek

Rehabilitace po 580 letech

Římskokatolická církev připravuje rehabilitaci Mistra Jana Husa. Byl odsouzen v r. 1415 kostnickým koncilem a prohlášen za kacíře a krátce potom upálen na břehu Bodamského jezera. Z pověření papeže Jana Pavla II. vytvořil nynější arcibiskup a primus český M. Vlk komisi české

biskupské konfederace, která se pod jeho vedením zabývá přípravou rehabilitačních materiálů. Samotný papež podpořil nové zhodnocení posláním M. J. Husa jako reformátora. Již bývalý pražský arcibiskup Josef Beran prosadil před svou smrtí v římském exilu jeden citát M. J. Husa do dokumentů druhého Vatikánského koncilu o náboženské svobodě. -re-

Debolševizaci

vysvětlovat jako zaslepené hlásání pomsty znamená nedůvěřovat upřímnému úsilí a spolupůsobení při tvorbě demokracie. S tímto stanoviskem Klubu angažovaných nestraníků seznámil novináře mluvčí Klubu. Návrh zákona o protiprávnosti komunistického režimu označil za torzo a

spíše deklaraci než zákon, který také přichází trochu pozdě. Jeho slabinou také je, že nerozlišuje mezi postiženými, kteří komunistické moci napomáhali a těmi, kdo tento systém zaváděli. Zákon má navázat na kodex státního zaměstnance, tedy že bývaly funkcionáři zločinné organizace nemají za státní peníze dělat státní politiku v praxi. re

K smrti Jana Masaryka

Obdrželi jsme zajímavý dopis, jenž se váže k smrti Jana Masaryka. Lubomír Žaloudek, poručík z Pardubic a instruktor parašutistů potvrzuje, že viděl zadržení ministra zahraničních věcí Jana Masaryka majorem NKVD Gustavem Šrammem a dalšími v noci 9. března 1948 na letišti v Ruzyni, když chtěl

Jan Masaryk údajně tajně opustit Československo. Za několik hodin nato byl Jan Masaryk nalezen mrtev pod okny budovy ministerstva zahraničí. Luboš Žaloudek byl na letišti v Ruzyni a v Leopoldově, zemřel za záhady okolností na otravu vtiplynem. Tedy další korunní svědek zmizel a nemůže podstatné skutečnosti doplnit. M.K.